

Vertrek bestuursleden

Afgelopen november hebben wij op de jaarvergadering afscheid genomen van twee bestuursleden: Tos Polak en Maarten Arts. Zij hebben zich vele jaren vol enthousiasme ingezet voor de stichting.

Tos was, al voor zij bestuurslid werd, betrokken bij de oprichting van de stichting. Zij zat samen met Lia in het reisgezelschap dat begin jaren negentig Siberut bezocht met Bulolo als gids. Uit dit gezelschap is de stichting Howu Howu ontstaan. Met grote betrokkenheid heeft zij haar bestuursfunctie uitgevoerd.

Maarten is (nog) nooit in Indonesië geweest. Maar toen de stichting op zoek was naar een penningmeester heeft hij gelukkig ja gezegd. Met zijn kennis van zaken en veel interesse in de projecten op de eilanden was hij een onmisbare kracht in het bestuur. Bedankt, Tos en Maarten.

Voorstellen nieuwe penningmeester

Beste lezers en lezeressen,

In augustus ben ik het bestuur van de Stichting Howu Howu komen versterken als penningmeester. Mijn naam is Cas Jansen, ik ben 60 jaar en woonachtig te Bilthoven. Daar woon ik samen met mijn vrouw Janny, vijf cavia's en twee katten. Een hele verzameling dieren.

Eén van de activiteiten, die ik erg graag doe, is het wandelen. Bijgaande foto is genomen tijdens het wandelen van de Two Moors Way te Engeland. Verder lees ik graag Engelstalige boeken en kook ik. Het is altijd een uitdaging om een recept (vegetarisch en liefst glutenvrij) te maken voor mijn vrienden. Ook speel ik tennis en probeer samen met een partner interessante spellen bij bridge te spelen.

Het afgelopen jaar ben ik werkzaam geweest als penningmeester van de stichting Vrienden van Eirene (een vredesorganisatie), stichting Vrienden van Schutsmantel (zorginstelling waar mijn moeder verblijft), de cliëntenraad Sociale Zaken van De Bilt (opkomend voor de belangen van 'armen') en secretaris a.i. van de tennisvereniging Helios.

Hierbij wil ik iedereen bedanken, die de afgelopen jaren een donatie of gift hebben gegeven waardoor de activiteiten van de Stichting Howu Howu konden worden gedaan.

Met vriendelijke groeten,

Cas

Verslag van Nias

Afgelopen oktober ben ik met Kees, mijn echtgenoot, naar het eiland Nias gereisd. De vlucht van Medan-Nias duurt normaal een uur, maar door het slechte weer op het eiland Nias, moesten we vier uur wachten voordat we konden vertrekken.

Vanaf de luchthaven Gunung Sitoli op Nias is het bijna 3 uur rijden naar Zuid Nias. Dit komt door de slechte wegen terwijl de afstand slechts 95 km is.

Na 28 jaar niet meer op het eiland geweest te zijn, was ik erg verbaasd dat er niet veel veranderd is. Het is alleen iets drukker geworden in de stadjes omdat er meer inwoners zijn. Ook zijn er meer scholen gebouwd. Maar het leven in de dorpen is hetzelfde gebleven als toen ik op het eiland verbleef. Er is vooral op het platteland geen vooruitgang geboekt. Hier woont vooral de boerenbevolking. Vreemd genoeg kopen ze hun groenten en fruit terwijl ze dat op eigen grond of eigen boerderij kunnen verbouwen. Maar men zet de grond vol met rubberbomen. Rubber brengt niet voldoende geld op. Men kan beter ook groente en fruit planten voor eigen gebruik of om te verkopen.

In het dorp zijn de meeste woningen van hout met een vloer van zand. De mensen hebben geen vast inkomen. Ze leven van de opbrengst van hun eigen grond of van rubberbomen. Soms moeten ze rijst lenen uit het winkeltje rijst en kunnen pas achteraf betalen. Dat is de enige manier om het gezin eten te geven. De meeste kinderen moeten de ouders meehelpen in plaats van naar school te gaan. Dit is situatie in het dorp, in de stad is weer anders.

In 2015 ben ik voor Howu-Howu begonnen om de hulp voor de kinderen op het eiland Nias weer op te bouwen. Alle kinderen, die Howu-Howu steunt, zijn met goede cijfers het nieuwe schooljaar 2016 2017 ingegaan. Ik heb met de ouders gesproken en hen vertelt dat ze deze kans goed moeten gebruiken om hun kinderen succesvol te laten worden. Zodat ze als ze klaar zijn hun middelbare beroeps opleiding

kunnen afronden. De ouders zijn heel enthousiast om hun kinderen te steunen en te stimuleren om goed te leren. Ouders zijn Howu-Howu heel erg dankbaar dat ze de kans krijgen om hun kinderen naar school te sturen. Ze krijgen alle schoolbenodigdheden en materialen zodat de leerlingen goed kunnen leren. Ook de kinderen zijn enthousiast. Het was erg leuk om de kinderen te ontmoeten en persoonlijk te spreken. We hebben nog een pakket aan ze gegeven met schoenen, schriften en boeken voor school. Ook een solar leeslamp die ze kunnen opladen door zonne-energie, usb of stroom om 's avonds huiswerk te kunnen maken. Dit is handig omdat de stroom heel vaak uitvalt.

Hieronder heb ik wat foto's geplaatst van de kinderen met hun nieuwe uniformen. De eerste foto is na het overhandigen van schoolspullen.

En op de tweede foto hebben de kinderen het schooluniform aan.

Twee kinderen

Een kort verhaal over Adrian, één van de kinderen die Howu-Howu steunt. Zijn vader en moeder hebben beiden een zware vorm van epilepsie. Zij hebben drie kinderen. De ouders van Adrian kunnen niet meer werken en hierdoor ook niet voor hun kinderen zorgen. Zijn ouders zijn gescheiden. De moeder van Adrian is weer bij haar ouders gaan wonen. Vaak moeten ze vastgebonden worden als ze een aanval van epilepsie krijgen. Er is geen andere optie, mensen die geen geld hebben kunnen niet de dokter of het ziekenhuis betalen. Adrian woont daarom bij zijn oma.

Adrian met zijn oma

Een ander verhaal over een meisje dat door Howu-Howu gesteund wordt. Haar vader heeft altijd in de bouw gewerkt maar door een ongeval is hij niet meer in staat om te werken zij hebben vier kinderen en geen inkomen. Zonder de hulp van de stichting zou zij niet naar school kunnen gaan.

Indonesisch schoolstelsel

Mensen in de stad kunnen hun kinderen naar de peuterschool of naar de kleuterschool brengen maar op eigen kosten. In de dorpen zijn er geen peuter- of kleuterscholen. In het dorp beginnen de kinderen op 6 jarige leeftijd op de SD (Sekolah Dasar) Dit is gelijk

aan onze basisschool en duurt 6 jaar. Daarna gaan ze verder naar SMP (Sekolah Menengah Pertama), een Junior High School, die drie jaar duurt. Daarna naar de SMU (Sekolah Menengah Umum) Senior High School voor drie jaar, met verschillende opleidingsrichtingen. Vanaf SMP kunnen de kinderen kiezen welk vak of beroepsopleiding ze willen gaan doen zodat ze een betere kans hebben op werk.

Vroeger moest je voor de staatsscholen een paar euro schoolgeld per maand betalen. Dat is afgeschaft. De nieuwe overheid geeft subsidie. Maar de rest is allemaal voor eigen rekening zoals schriften, boeken, kleding (uniform) en schoenen. Particuliere scholen zijn in het algemeen heel duur en deze moet men zelf betalen.

Verslag van Siberut

Na 5 jaar zelf niet meer op Siberut geweest te zijn, was het fijn om de familie en het Ashrama project weer te zien. Dit jaar waren we met het hele gezin, Herman, Suni, Legen en ik naar Siberut. -Het was goed om te zien dat er veel leven in de 4 huizen was. Alle kinderen, maar ook ouders waren aanwezig. De ouders kwamen speciaal naar ons toe om ons te bedanken dat wij dit project hadden opgezet. Wij waren onder de indruk dat de ouders nu het initiatief hadden genomen om de daken van de huizen te vervangen en om een fout, die wij in het begin hadden gemaakt, door de keukens los van de huizen te bouwen te herstellen.

De keuken, los van het huis 2010

Wij dachten dat het los bouwen van de keukens het brand gevaar zou inperken, wat op zich een goede gedachte was, maar we wisten niet dat daardoor de daken sneller aan vervanging toe waren. De rook zorgt ervoor dat, in de van sago bladeren gemaakte dakbedekking, allerlei ongedierte uit gerookt wordt en ook het bladerdak eerder droogt. Sommige tradities, die in onze ogen vreemd zijn, hebben dus toch echt een functie! Zelfs voor Herman, geboren en getogen op Siberut, was dit nieuw.

De keukens, aan het huis vast.

De ouders komen regelmatig op bezoek en brengen dan eten en brandhout mee voor de kinderen, dit was ook precies wat wij wilden, namelijk een gedeelde verantwoordelijkheid voor de opvoeding. Natuurlijk hopen wij dat de ouders het geheel gaan overnemen en wij niet meer nodig zijn.

Op de foto hierboven is een moeder bezig met het roosteren van sago, een gerecht dat gemaakt is van sago-meel gedraaid in bladeren.

In 2010-11 werden de huizen bewoond door de eerste lichting scholieren. Ondertussen is er een gedeeltelijke nieuwe lichting, die bestaat uit meer meisjes. Dit komt omdat de ouders vonden dat de eerste lichting van 2010/11 uit erg veel jongens bestond. Hierdoor kregen de meisjes min of meer te weinig kans. Daarom hadden de ouders nu voorgesteld om meer meisjes te laten komen.

Ook dit soort initiatieven vinden wij goed. Juist door de samenwerking met ouders voelen zij dat zij ook gehoord worden en zullen ze hopelijk steeds meer de verantwoordelijkheid voor dit project op zich nemen omdat het een stukje van hun is. Daarnaast geven wij ook aan dat onze hulp niet oneindig is en dat zij het op een dag van ons over moeten nemen.

De meeste kinderenhet blijft moeilijk om ze allemaal tegelijkertijd op de foto te krijgen.
Lydia Schröder

**Het bestuur wenst u
fijne feestdagen en een goed 2017!**

HET BESTUUR

Lydia Schröder	voorzitter
Cas Janssen	penningmeester
Lia Kronenburg	secretaris
Herman Satoinong	algemeen lid
Bibian Gilissen	algemeen lid
Susi Bali	algemeen lid

Stichting Howu-Howu
Mereveldlaan 49
3454 CB de Meern
030-2730737
Bankrekening: 40.85.13.497
e-mail: info@howu-howu.org
website: www.howu-howu.org